

Az oroszok ismét sikertelenül támadtak.

BUDAPEST, január 11. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Tegnap a szokásos tüzéségi harcoktól eltekintve, a besszarábiai harcvonalon és Keletgaliciában is csend uralkodott.

Ma reggel óta az ellenség leghevesebb tüzéségi tüz után sikertelen támadásokat intézett a Toporouc és Rarance közti terület ellen.

Höfer altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

BERLIN, január 11. A nagy főhadiszállás jelenti: A keleti hadszíntéren nincs különösebb esemény.

Legfőbb hadvezetőség.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Román lap az oroszok bukovinai vereségéről.

Bukarest, január 11. A Zina csernovici tudósítója jelenti:

Az orosz offenzíva december vége felé, karácsony első napján kezdődött, még pedig igen nagy heveséssel. A magyar és osztrák csapatok, amelyek állandóan defenzívában voltak, elhagyták állásaikat és visszavonultak Rarance és Toporouc vidékére. Minthogy az oroszok így ellentállásra nem találtak, mindinkább előre kezdtek nyomulni, nem is számítva a rájuk váró veszedelemre. Amikor az említett községek elé érkeztek, a magyar és osztrák katonák *várattalanul ellentámadást kezdtek*. Mint a főregteteg rávetették magukat az oroszokra és nagyrészüket megsemmisítették.

Ezután szuronyharc következett, amelyben ember ember ellen harcolt. A küzdelem rövid idő múlva véget ért az oroszok vereségével és visszaszorításával. A drótsővényekbe bevezetett nagy feszültségű villamos áramkísülések miatt rendkívül sok orosz

tiszt és közkatona nyomban meghalt. Sok ezer orosz katona ott csüngött a villamos áramu drótkadályokon s úgy kellett onnan őket leszedni. A magyar és osztrák csapatoknak elsőrangban védett lövőárkaik vannak. A magyar és osztrák katonák az első offenzíva összeomlása alkalmával nyolcezer-nél több oroszot fogtak el. A foglyok között sok sebesült volt, akiket Csernovicba vittek s a kórházban nyomban ápolás alá vettek.

A tudósító végül megjegyzi, hogy mivel egy orosz katona szájából is szeretne volna hallani a történeteket, engedelmet kért, hogy az egyik orosz fogollyal beszélhessen. Az engedelmet megkapta s az újságíró így beszédbe ereszkedett Szemendrov szakaszvezetővel, aki a lengyelországi Kovnából való. Az orosz altiszt a többi között a következőket mondotta:

— Uj naptár szerint december huszonharmadikán közölték velünk, hogy a nagy cár minden körülmények között és minden áldozat árán el akarja foglalni Csernovicot. Azt akarja, hogy ez legyen az ő nemzeti ajándéka görög keleti újesztendő napjára. Az offenzívát úgy terveztük, hogy a támadást szent karácsony estéjén kezdjük meg, arra számítván, hogy sok magyar és osztrák katona szabadságon lesz, az ellenséges táborokban nagy hiányok lesznek s a legénység egyébként is a szent estével fog törődni.

— Ezen az estén roppant erős és vad támadást intéztünk a magyar és osztrák állások ellen, de semmi választ sem kaptunk. Előbbre nyomultunk tehát egészen Rarance közeléig s itt azután már fogadott bennünket az ellenség. Olyan zűrzavar támadt sorainkban s olyan véres volt ránk nézve a harc, hogy azt leírni sem tudom. Végül már annyira elvesztettük a fejünket, hogy egymásra kezdtünk lövöldözni. Az offenzíva eredményét tetszik látni: itt vagyok elfogva sok ezer bajtársammal.

A németek lelőtték egy ágyúval felszerelt francia repülőgépet.

BERLIN, január 11. A nagy főhadiszállás jelenti: A Mastigestől nyugatra elfoglalt árok ellen intézett ellenséges előretöréseket visszavertük. Az ott elfogott foglyok száma 480-ra emelkedett.

Woumennél (Dixmuidentől délre) védőágyúink és egy harci repülőnk leszállásra kényszerített egy három egész nyolctized centiméteres ágyúval felszerelt francia repülőgépet. A repülőgép a bennülőkkal együtt sértetlenül került kezünkbe.

Forunaynál légi harcban lelőttünk egy angol kétfedelűt.

Legfőbb hadvezetőség.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Az új angol belügyminiszter.

Stockholm, január 11. A lemondott Simon belügyminiszter helyébe a király Samuel főpostamestert nevezte ki belügyminiszterre.

A kenyérjegyek első napja.

(Saját tudósítónktól.) Kedden lépett életbe Szegeden a kenyérfogyasztás új rendje; január 11-étől kezdve Szegeden is csak utalvány ellenében lehet kenyeret, vagy lisztet kapni. Az új rendszert természetesen az első nap tapasztalatai után nem lehet végérvényesen megbírálni, mindenesetre azonban már is merültek fel olyan jelenségek, amelyek a rendszernek itt való meghonosításán változtatást igényelnek.

Először is nagyon sokan vannak, akik még nem kapták meg a kenyérjegyüket. Ezt valószínűleg nem a kézbesítés nehézsége okozta, hanem az, hogy a polgármester rendelkezését félreértették. Eszerint csak háztartással bíró egyéneknek kézbesítik ki a kenyérjegyet, magánosoknak a bejelentő hivatalnál kell kikérni. Lehetséges azonban, hogy a rendelkezésre álló néhány nap alatt a bejelentőhivatal sem volt képes minden illetékes embernek átszolgáltatni a jegyét. Ez tehát csak olyan átmeneti hiba, amely hamarosan meg fog szűnni.

Sokkal nagyobb baj azonban, hogy a kenyérjegy-szelvény egy teljes napra szól, úgy, hogy azt *alkalomszerint felhasználni lehetetlen*. Vagyis ha valaki a kávéházban reggelizik és kenyeret kér, akkor kénytelen az egész napra szóló jegyet elhasználni. Különösen lehetetlen ez olyan embereknek, akik kávéházban oszonnáznak és a vendéglőben étkeznek. Ezeknek a szegedi rendszer mellett, legalább három jegyre volna szükségük naponta. Berlinben, Bécsben, Budapesten úgy is csinálták a szelvényeket, hogy egy napra szóló szelvény három-négy darabkából áll, amelyet használatnál levágnak. Még így is a kávéházak egy szelvény ellenében két darab kenyeret adnak, hogy a szelvényrészre esedékes kilenc dekát legalább megközelítő mennyiségig kiszolgáltassák.

Ezzel szemben a kérdés nálunk még tisztázásra vár. A kávéházak egy-két napig a törzsvendégeknek adnak jegy nélkül kenyeret, de azutánra úgy tervezik, hogy háromszori fogyasztás után veszik el az egész jegyet. Ez sem helyes megoldás, mivel a vendég nem fogja számon tartani, hányszor kávézott, a főpincér sem foglalkozhatik ezzel; továbbá kérdés, hogy megfordul-e az illető háromszor ugyanazon a helyen és aztán három darab kenyér még korántsem teszi ki azt a mennyiséget, amely egy kenyérjegy után járna.

Az új rendszer egyik fontos gazdasági megoldása a mondottakon kívül kétségtelenül a *pékeknél fog eldőlni*. Ez idő szerint nincsen még megállapítva, hogy a pékek a maximális kenyérárhoz viszonyítva, mennyit kérhetnek és mennyit kérjenek a kenyérjegyben feltüntetett mennyiségért a 34, vagy 68 deka kenyérért. Ki lehet ugyan számítani hosszabb osztási művelet révén pontosan a megfelelő összeget, de bizony a vásárlók nagy része nem visz magával ceruzát és papírt, meg aztán nagyon sok szegény ember nem is ért az ilyen számtani művelethez. — Épen ezért feltétlenül szükségesnek találjuk, hogy a pékek *egységes táblázatot készítsenek a detail-árakról, amelyet hatósági jóváhagyás után a helyiségükben függeszsenek ki*, főleg azonban az abban előírt árakat mindeenkivel szemben tartsák be.

Egyelőre ezeket a hibákat akartuk felsorolni, amelyek már az első napon is erősen éreztették hatásukat az új rendszerrel. Ha ezeken a bajokon hamarosan nem segítenek, akkor nagyon sok bonyodalom, kellemetlenség és zűrzavar fog előállni. Ezeken a körülményeken tehát feltétlenül segíteni kell, mielőtt még a közönség bizalma megínogna és a rendszer fentartását megnehezítené a fogyasztók és árusítók kiéleződött érdekelletéte.

Olasz repülőraj az Etsch völgye felett.

BUDAPEST, január 11. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Az olasz harctéren a helyzet változatlan.

Déltirolban az Etsch völgye felett 11 olasz repülő jelent meg. Több helyen eredmény nélkül bombákat dobtak le.

Höfer altábornagy,

Salandra erőlködése a hadikölcsön sikeréért.

Róma, január 11. Salandra miniszterelnök a képviselőkhez és a szenátorokhoz körlevelet intézett, amelyben felszólítja őket, hogy vegyenek részt a hadikölcsönjegyzés élénkítése érdekében megindítandó propagandában, hogy a békét győzelemmel lehessen megalapozni. Olaszországnak nagy ember- és lőszeranyagába került a háború, a melyet senki sem láthatott előre, de az erő kifejtés anyagi nyereségre is fog vezetni, tehát idejekorán kondoskodni kell minden eszéről, amely a győzelem kivívását segíti elő. Olaszországnak, amelynek hadicselekedetei az egész világ várakozását felülmutatták, gazdasági erejével és ellenállóképességével is tündökölni kell. (M. T. I.)